

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

M.

Pytanie prejudycjalne

Czy prawomocne orzeczenie o umorzeniu postępowania wydane przez państwo członkowskie Unii Europejskiej będące stroną KWUS⁽¹⁾ w wyniku obszernego śledztwa przeprowadzonego w ramach postępowania, które może zostać wznowione w wypadku pojawienia się nowych dowodów, wyklucza wszczęcie lub prowadzenie postępowania sądowego w sprawie tych samych czynów wobec tej samej osoby w innym umawiającym się państwie?

(¹) Konwencja wykonawcza do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.U. 2000, L 239, s. 19).

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej**(Sprawa C-411/12)**

(2012/C 355/16)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky, S. Thomas i D. Grespan, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez niepodjęcie w wyznaczonym terminie wszelkich koniecznych działań w celu zniesienia systemu pomocy państwa uznanego za niezgodny z prawem i wspólnym rynkiem na mocy decyzji Komisji 2011/746/UE z dnia 23 lutego 2011 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Włochy spółkom Portovesme Srl, ILA SpA, Eurallumina SpA oraz Syndial SpA ((środki pomocy państwa C 38/B/04 (ex NN 58/04) i C 13/06 (ex N 587/05)) (notyfikowanej w dniu 24 lutego 2012 r. jako dokument nr C(2011) 956 i opublikowanej w Dz.U. L 309 z dnia 24 listopada 2011 r., s. 1-22), Republika Włoska uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 2, 3 i 4 tej decyzji i z Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wyznaczony w decyzji termin na odzyskanie pomocy państwa uznanej za niezgodną upłynął w dniu 24 czerwca 2001 r. Ponadto pozwana powinna była do dnia 24 kwietnia 2011 r. powiadomić Komisję o całkowitej wysokości pomocy, którą należało odzyskać, oraz o środkach przyjętych i przewidzianych w celu wykonania decyzji.

Do dnia wniesienia niniejszej skargi pozwana nie podjęła koniecznych działań w celu odzyskania pomocy przyznanej beneficjentom ani nie przekazała Komisji wszystkich wymaganych informacji.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 27 czerwca 2012 r. w sprawie T-372/10 Bolloré przeciwko Komisji, wniesione w dniu 13 września 2012 r. przez Bolloré**(Sprawa C-414/12 P)**

(2012/C 355/17)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Wnosząca odwołanie: Bolloré (przedstawiciele: adwokaci P. Gassenbach, C. Lemaire i O. de Juvigny)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- Uchylenie wydanego wyroku na tej podstawie, że Sąd naruszył zasadę równego traktowania i wymóg uzasadnienia przez to, że nie wyciągnął żadnych konsekwencji z okoliczności, iż spółka Bolloré została ukarana jako spółka dominująca, w odróżnieniu od spółki Stora, która znajdowała się w równoważnej sytuacji;
- uchylenie wydanego wyroku na tej podstawie, że Sąd naruszył art. 41 karty praw podstawowych, art. 6 EKPC, wymóg uzasadnienia, zakaz przeinaczania oraz prawo do obrony Bolloré, nie uwzględnił skutków stwierdzenia nieważności decyzji 2004/337/WE⁽¹⁾, a także naruszył zasadę powagi rzeczy osądzonej oraz art. 48 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem, orzekając, że sprawa Bolloré została rozstrzygnięta w rozsądnym terminie i że spółka ta była w stanie bronić się przed postawionymi jej zarzutami;
- uchylenie wydanego wyroku na tej podstawie, że Sąd naruszył zasady proporcjonalności i słuszności, odmawiając obniżenia kwoty wymierzonej grzywny ze względu na kontekst faktyczny i proceduralny niniejszego postępowania;
- wydanie orzeczenia ostatecznego w sprawie T-372/10, zgodnie z art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości, a tym samym stwierdzenie nieważności spornej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona Bolloré lub, w każdym razie, w wykonaniu pełnego prawa do orzekania, obniżenie kwoty grzywny nałożonej na Bolloré przez Komisję i potwierdzonej przez Sąd;
- w wypadku gdyby Trybunał nie orzekł w niniejszej sprawie, pozostawienie kwestii kosztów do rozstrzygnięcia w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie i skierowanie sprawy do Sądu do ponownego rozpoznania, zgodnie z wyrokiem Trybunału;

— wreszcie, zgodnie z art. 69 regulaminu postępowania, obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Sądem i Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania strona wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty.

W zarzucie pierwszym, który składa się z dwóch części, wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył zasadę równego traktowania i wymóg uzasadnienia przez to, że nie wyciągnął żadnych konsekwencji z faktu, iż została ona ukarana za działania swej byłej spółki zależnej, w odróżnieniu od spółki Stora, która znajdowała się w równoważnej sytuacji.

W zarzucie drugim, który składa się z czterech części, wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył art. 41 karty praw podstawowych, art. 6 EKPC, wymóg uzasadnienia, zakaz przeinaczania oraz prawo do obrony Bolloré, nie uwzględnił skutków stwierdzenia nieważności decyzji 2004/337/WE, a także naruszył zasadę powagi rzeczy osądzonej oraz art. 48 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem, przez to, że nie orzekł sankcji za naruszenie prawa wnoszącej odwołanie do rozstrzygnięcia jej sprawy w rozsądnym terminie.

W zarzucie trzecim wnosząca odwołanie utrzymuje, że doszło do naruszenia zasady proporcjonalności i słuszności, ponieważ Sąd nie wziął pod uwagę kontekstu faktycznego i prawnego niniejszego postępowania, odmawiając obniżenia kwoty wymierzonej grzywny.

(¹) Decyzja Komisji z dnia 17 października 2001 r. uznająca koncentrację za niezgodną ze wspólnym rynkiem i funkcjonowaniem porozumienia o EOG (Sprawa COMP/M.2187 — CVC przeciwko Lenzing) (Dz.U. L 82, s. 20).

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-421/12)

(2012/C 355/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. van Beek, M. Owsiany-Hornung, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że:

— wyłączając z zakresu stosowania ustawy z dnia 5 czerwca 2007 r. transponującej dyrektywę 2005/29/WE o nieuczciwych praktykach handlowych (¹) osoby wykonujące wolny zawód oraz dentystów i fizjoterapeutów Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom z art. 3 w związku z art. 2 pkt b) i d) wskazanej dyrektywy;

— utrzymując w mocy art. 20, 21 i 29 loi du 6 avril 2010 relative aux pratiques du marché et à la protection du consommateur (ustawy z dnia 6 kwietnia 2010 r. o praktykach handlowych i ochronie konsumentów) Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom z art. 4 dyrektywy 2005/29/WE o nieuczciwych praktykach handlowych;

— utrzymując w mocy art. 4 ust. 1 akapit 3 loi du 25 juin 1993 sur l'exercice et l'organisation des activités ambulantes et foraines (ustawy z dnia 25 czerwca 1993 r. o prowadzeniu i organizacji działalności obwoźnej i jarmarcznej), dodany przez art. 7 loi du 4 juillet 2005 modifiant la loi du 25 juin 1993 sur l'exercice d'activités ambulantes et l'organisation des marchés publics (ustawy z dnia 4 lipca 2005 r. zmieniającej ustawę z dnia 25 czerwca 1993 r. o działalności obwoźnej i organizacji targów publicznych), oraz art. 5 ust. 1 pkt 4 de l'arrêté royal du 24 septembre 2006 relatif à l'exercice et à l'organisation des activités ambulantes (rozporządzenia królewskiego z dnia 24 września 2006 r. w sprawie prowadzenia i organizacji działalności obwoźnej) Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom z art. 4 dyrektywy 2005/29/WE o nieuczciwych praktykach handlowych.

— obciążenie Królestwu Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2005/29/WE upłynął w dniu 12 czerwca 2007 r.

(¹) Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. L 149, s. 22).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen (Szwecja) w dniu 17 września 2012 r. — Flora May Reyes przeciwko Migrationsverket

(Sprawa C-423/12)

(2012/C 355/19)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Flora May Reyes

Strona pozwana: Migrationsverket